

12 mei 2021

Hoera, nog een leerling erbij!

Heel onverwacht heeft de “Nyabihu Demonstration School for the Deaf” er nog een leerling erbij: Ernestine. Dit dankzij de hulp van Gerjanne van Ravenhorst en de sponsoren in haar netwerk. Het bijzondere verhaal van Ernestine is te lezen op pagina 2 en verder. We zijn Gerjanne en haar sponsoren heel dankbaar voor hun hulp, want hierdoor kan Ernestine gebarentaal leren en gaat er een wereld voor haar open.

Gebarentaal training voor jonge kinderen

In samenwerking met “Inclusive Rwanda” wordt er de komende vier maanden een training gebarentaal gegeven aan 10 jonge, dove kinderen en hun familie. Dat de kinderen nog relatief jong zijn (namelijk 4 en 5 jaar) is heel vooruitstrevend. Als er al hulp gegeven wordt, komt deze namelijk vaak veel later. Wat ook mooi is aan deze training is dat, naast de dove kinderen en hun ouders, broertjes en zusjes ook gebarentaal leren. De training wordt elke zaterdag van 22 mei t/m 4 september gegeven van 8.30 – 12.30 uur. Mocht je het leuk vinden, kun je live meekijken via Zoom (deze link geeft toegang tot alle trainingsochtenden):

<https://radbouduniversity.zoom.us/j/81092565956?pwd=RVdsMWZXY01LZ3IzQ2hzeTUzOTk5Zz09>

Fynn's fruit to go

Dit voorjaar kwam Fynn spontaan met het idee om een keer fruit te gaan verkopen om zo geld in te zamelen. Mats & Roos wilden graag helpen en zo stonden ze samen met Koningsdag langs de kant van de weg met een *fruit to go*. Het was een heel leuke dag en ze hebben samen € 137,58 opgehaald. We willen de geheime sponsor van het fruit graag bedanken en alle lieverds die een bakje fruit kwamen eten.

Het verhaal van Ernestine

Stel je eens voor: je bent 8 jaar, zit sinds niet al te lange tijd voor het eerst op de basisschool en je bent doof. Niemand om je heen die gebarentaal kent: Gedachten en woorden zitten opgesloten in je eigen hoofd...

Ik ben Gerjanne van Ravenhorst en woon en werk al bijna 5 jaar in Rwanda. De eerste jaren werkte ik als vrijwilliger voor "Voluntary Service Overseas" (VSO). Sinds 2020 ben ik zelfstandig onderwijs consultant onder de naam "Twiga dukina" (we leren terwijl we spelen). Ik werk deels als consultant, maar het grootste deel van mijn tijd besteed ik als vrijwilliger in mijn eigen community. Ik bezoek o.a. leerkrachten om hen te coachen en trainen in spelend leren en in een meer leerlinggerichte aanpak.

Begin dit jaar kwam ik zo in aanraking met Ernestine. Een doof meisje dat in klas 1 (groep 3) zat. De school vroeg mijn hulp, omdat ze niet kan praten. Dat is ook niet zo

eenvoudig als je doof bent en er geen speciale hulp in de buurt is. Ernestine hoort niets of zeer weinig. Een echte diagnose is nooit gesteld.

In de afgelopen maanden bezocht ik de school regelmatig en gaf de leerkracht tips hoe ze met Ernestine om kon gaan. De juf wilde haar graag helpen, maar eigenlijk was het niet de juiste plek voor Ernestine. Leerkrachten geven vaak klassikaal les en hebben weinig materialen (soms zijn er zelfs geen lesboeken).

Ik besloot te onderzoeken of er andere mogelijkheden voor Ernestine zouden zijn. Dat leek me niet zo eenvoudig, want in Rwanda zijn maar een aantal scholen voor speciaal onderwijs, waarvan de meeste vol zijn en erg ver weg.

Via een vriendin kwam ik aanraking met de "Fynn Foundation". Ik benaderde hen met de vraag of zij mij zouden kunnen helpen om Ernestine naar de speciale school in Nyabihu te laten gaan. Dat kon! In mijn eigen netwerk heb ik sponsoren gezocht en binnen no time was het geregeld. Ik had nooit durven hopen dat dit zo snel zou gaan!

Op dat moment was het schoolvakantie, dus ik had nog even geduld nodig voordat ik naar de school kon om het plan aan de ouders van Ernestine voor te leggen. Eind april was het eindelijk zover! Ik had een afspraak met de moeder en vertelde haar het goede nieuws. Zij had nooit durven dromen dat zoiets voor haar dochter mogelijk zou zijn. Speciale scholen zijn onbetaalbaar en buiten bereik voor velen. De meeste kinderen met een beperking gaan niet naar school of sneeuwen onder in de veel te grote klassen waar vrijwel niet op individueel niveau lesgegeven wordt. Het feit dat Ernestine wel naar een speciale school zou kunnen gaan, zou heel veel deuren voor haar openen!

We hebben de boel in gang gezet en een paar dagen voordat ze vertrok, ben ik teruggegaan naar de school. Ik wilde sowieso ontzettend graag Ernestine nog één keer zien, maar nog belangrijker: ik wilde haar voorbereiden op deze levensveranderende gebeurtenis. Ze zou namelijk aan een lange reis beginnen, op een vreemde plek aankomen en vervolgens daar achterblijven terwijl haar moeder weer naar huis zou gaan.... Hoe leg je zoiets in vredesnaam uit aan een kind dat niet kan horen?

Gewapend met pen, papier, foto's van de school en wat pionnetjes van mijn Ganzenbordspel ging ik op weg. Samen met haar ontzettend betrokken juf, moeder en broertje legde ik uit wat er zou gaan gebeuren. Ik liet de foto's van de school en slaapzaal zien, tekende een bus en legde uit wie al die pionnetjes waren (gezinsleden, juf, etc.). De pionnetjes liet ik heen en weer bewegen en zo werd duidelijk dat Ernestine met haar moeder in de bus op weg zou gaan naar een nieuwe school waar ze zou blijven slapen, terwijl moeder weer terug naar huis zou gaan. Ze leek het enigszins te begrijpen.

Twee dagen later begon ze aan de lange reis naar haar nieuwe school. Haar moeder ging met haar mee. Een zeer dappere vrouw! Ze was nog nooit met de bus zover van huis geweest en ze kan niet lezen noch schrijven. Maar ze ging op weg!

Twee dagen later kwam moeder thuis en direct vertelde ze enthousiast over de speciale school aan de juf, waarop de juf mij onmiddellijk belde.

Op de ochtend dat moeder weer naar huis ging, werd ze uitgezwaaid door Ernestine. Haar moeder moest huilen. Dat vond ik wel logisch, want je kind achterlaten, leek mij niet zo eenvoudig....

Het bleken echter tranen van blijdschap te zijn! Blijdschap omdat haar dochter op haar plek leek te zijn.

Ernestine kan nu eindelijk leren communiceren en werken aan een hoopvolle toekomst!

Ik ben de "Fynn Foundation" zeer dankbaar voor deze fijne samenwerking!

Gerjanne van Ravenhorst

www.twigadukina.com

